

Magdalena

Flickan med najkonen

Marie-Louise Jägerskiöld Spång

tan hela veckan går. Det är som om Gösta undviker henne nu. De som setts varje dag förut.

En dag blir hon uppkallad till kungen som vill tala enskilt med henne. Hon har onda aningar om vad han vill henne. Hon hälsar, sätter sig och lyssnar.

»Ni älskar Armfelt! Jag vet det, ty när jag ville övertala honom att gifta sig med fröken de la Gardie, fruktade han för den sorg han skulle göra er.» Kungen möter hennes blick.

»Han nekade således att gifta sig med henne?» frågar Magdalena hoppfullt.

»Nej, han tvekade blott och syntes villrådlig. Då bestämde jag mig för att förmå er att övertala honom att göra det. Jag känner er själsstyrka. Dessutom har jag politiska orsaker att önska detta giftemål.» Hon mår illa av det hon hör och vill kräkas. Att kungen sett hennes själsstyrka smickrar henne, samtidigt som en sorg växer inom henne när hon förstår att Gösta inte är stark nog att försvara sin kärlek till henne. Hon är sviken och kränkt av kungens övertalning och av att Gösta inte tackar nej till att gifta sig med Hedvig de la Gardie. I sin förvirring bestämmer hon sig mot sin innersta vilja att övertala Gösta att gifta sig med Hedvig. Nästa gång de ses skojar hon inte och ler utan går rakt på sak med vad hon vet om hans bröllopsplaner. Hennes ansikte förvrids i ett stramt leende.

»Ni passar så bra ihop. Du får en trygg tillvaro och kungen blir så nöjd. En snällare brud kan du inte få!» så säger hon. Det svar hon hoppats på kommer inte. På kvällen gråter hon tyst innan hon somnar och nu ska hon hålla sig ifrån deras teaterövningar och upptåg. Hon går som i dvala men tänker. Det går väl över bara jag gör det jag ska. Kanske händer något som gör att bröllopsplanerna bryts. Men det går inte över. På Drottningholm förbereds festen för fullt. Tre månader senare sker bröllopet med alla festligheter som planerats. Man har krattat och gjort i ordning en scen utomhus. De som ska framträda och komma ridande råkar ut för olyckor. Smickrad och äcklad får hon rollen som en ridande nymf i en drömlig vit klädsel. Ingen kan rida så elegant som hon. När bröllopsfirandet sker i Drottningholmsparken jublar de församlade när de skymtar Magdalena på den vita hästen, som hon så vant rider. Det är samma häst som hon flera gånger ridit

på tillsammans med Gösta. Ett sus hörs i publiken när hon kommer ingalopperande i sin vita pärlbroderade klänning med genomskinlig fladdrande slöja framför bröllopsgästerna. När hon sen elegant glider ner och gratulerar brudparet faller hon ihop och är nära att svimma. Catharina Sinclair prinsessans hovmästarinna ser hur det är fatt och smyger fram.

»Prinsessan behöver sin hovfröken omedelbart!» väser hon samtidigt som hon drar iväg med henne i slottsflygeln där hon lämnas i en soffa. Hon gråter otröstligt under en stor del av festen med Alma vid sin sida som försöker trösta. Aldrig har hon sett Magdalena så utom sig.

Under året som följer ser hon Gösta vid hovet, ofta utan att de varken talar eller hälsar än mindre träffas ensamma. Prins Fredrik Adolf uppvaktar henne på nytt under vinterhögtiderna och bjuder henne på föreställningar på operan. Operahuset är identiskt med det hus hon bebor och ligger på motsatta sidan av Norrmalmstorg. Ändå blir hon hämtad med häst och vagn. Hon sveper en schal över festklänningen och gläds åt att återigen se de festliga teaterstyckena och operaföreställningarna som skingrar tankarna. Ibland ser hon även en skymt av Gösta. Då tar hjärtat ett skutt. Hon kväver sina känslor så att hon kan glädjas åt sitt sällskap. På nätterna kommer längtan efter Gösta obarmhärtigt. Hon ser hans fönster i slottet där han har en egen våning med sin fru. Hon vet vilka fönstren till deras sängkammare är. Ofta dagdrömmer hon. Dagdrömmen är en saga om hur det skulle vara om inte kungen övertalat henne. Om Gösta bara svarat kungen – Det är ju Malin jag älskar. Henne ska jag ha! Det får kungen respektera – En saga om hur hon är gift med sin käraste. Hur de omfamnar och kysser varandra i salighet. Drömmen gör henne lycklig och skadar inte Hedvig. På dagarna vet hon vad som gäller och gör sina sysslor tillsammans med de övriga i prinsessan Sofia Albertinas hov. På kvällarna låter hon sig återigen uppvaktas av prins Fredrik Adolf som bjuder in henne till sin loge på operan allt oftare under våren. Ingen tar illa upp när han för varje gång blir alltmer ömsint. En kväll faller han på knä och friar igen.

»Om vi gifter oss i hemlighet är jag övertygad om kungens samtycke, bara ni inte kräver att få rangen av prinsessa.» Hon blir smick-



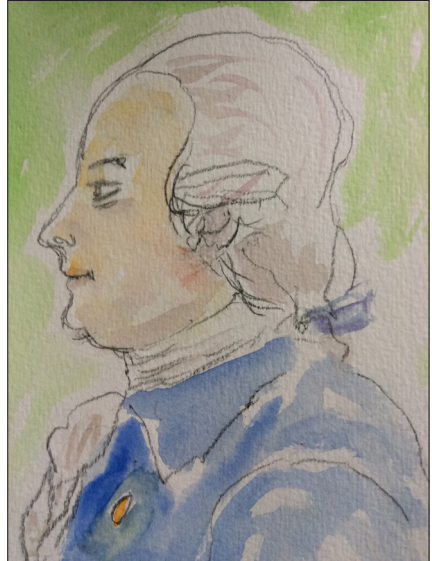
Gösta Gustav M Armfelt 1757-1814



(Hedda) Hedvig de la Gardie 1761-1832



Sophie Piper 1757-1816



Evert Taube, 1737-1799

rad men behöver tid att fundera, så säger hon. Hon vill dra ut på det, men kan inte bejaka känslor och tankar hon inte har, fast hon tycker han är rar. Jag skulle kunna hjälpa min mor och få det bekvämt om jag gifte mig med prinsen som ju är en snäll och vänlig person tänker hon ibland. Gösta är ju lyckligt gift och har nog glömt mig för länge sen. Nästan ett år har gått men hon kan inte sluta att dagdrömma och känna åtrå för Gösta i hemlighet. Gösta har sin loge mitt emot Fredrik Adolf och allt oftare riktar han sin teaterkikare ditåt. Han kan inte låta bli, trots att han gillar och högaktar sin fru Hedvig som bär hans barn i sitt sköte. Nu känner han hur ilskan och upprördheten stegras, när han ser Magdalena och prins Fredrik i logen. Han gillar verkligen inte kungens bröder, varken Karl eller Fredrik. Kungen är alltid trovärdig och visar vad han tycker. Med honom kan han föra en rak och ärlig dialog. Hans bröder däremot spelar ofta dubbelspel, särskilt mot kungen. De håller med honom när han pratar med dem, sen går de bakom ryggen. Kung Gustav tror dem om gott. Han har fortfarande inte förstått att det var hans bröder som övertygade deras mor änkedrottningen Lovisa Ulrika att kung Gustav inte var far till sitt eget barn. Nu försöker de fånga in den fina och troskyldiga Magdalena. Så tänker han. »Din falska orm!» muttrar han när Fredrik böjer sig viskande mot Magdalena som ler tillbaka mot honom.

Malin och Gösta

Nästa kväll som prinsen återigen friat till Magdalena, står Gösta och väntar i pausen när hon går ut. Han drar henne åt sidan i det kabinett som är hans och talar till henne som om de setts nyss. När hon stöter honom ifrån sig känner hon hans doft, hans intensiva blick i mörkret och hör hans smäktande röst.

»Malin! Mitt hjärta blöder när jag tittar ner och ser er två. Du skulle bara veta hur jag saknar din närhet och din glädje. Jag står inte ut med att se dig med prinsarna och deras falska spel.»